

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Els qui no se senten acollits

Al voltant nostre hi ha persones que no se senten acollides en la nostra societat, però també per i en la comunitat cristiana. També n'hi ha d'altres, siguem sincers, a les que ens costa obrir les portes. Pot ser per raons socioeconòmiques, morals, racials, etc. El *Document per a l'Etapa Continental* del Sínode utilitza la imatge d'eixamplar la tenda per parlar del camí sinodal. Qui se sent exclòs i s'acosta a la nostra «tenda» espera trobar un espai i sobretot unes persones que l'acullin.

1. INVITACIÓ A LA PREGÀRIA

És bo començar amb un moment perllongat de pregària per posar-nos en disposició a l'escolta dels uns als altres i per poder així estar receptius a acollir la veu de l'Esperit Sant. Pot consistir en:

- Acollida i presentació del desenvolupament de l'encontre.
- Cant a l'Esperit Sant o bé un adient al temps litúrgic (del repertori que coneguin els participants a l'encontre).
- Pregària del Sínode: *Adsumus, Sancte Spiritus*.
- Escolta de la Paraula de Déu (per exemple, un dels textos proposats en el tercer apartat, la lectura de la litúrgia del dia, un altre fragment bíblic que es consideri oportú).
- Temps de silenci en què cada un medita personalment aquesta Paraula.
- Compartir al voltant de la Paraula de Déu. En una primera ronda, cada participant pot compartir breument què l'ha copsat del fragment, sense fer comentaris; i en una segona, cada un prega a partir del que ha meditat, escoltat i comprès.

2. «RECONÈIXER - VEURE»

◆ El que es diu en la *Síntesi de la fase diocesana – Arquebisbat de Barcelona* (SFD-AB):

«Estar atents especialment a aquells que són **exclusos i rebutjats**, o s'hi senten, tant a la societat com a la comunitat eclesial.

Amb els que són exclusos en la societat, es valora el treball social que es realitza a través de Càritas i moltes altres entitats, però s'insisteix en el fet que la proximitat ha d'anar més enllà: “Quin espai donem a les minories, especialment a les persones que pateixen pobresa, marginació o exclusió social?”; “Els pobres haurien de ser més protagonistes a l'Església, no simplement ‘receptors’”. Cal que tota la comunitat cristiana s'acosti a les persones que històricament n'han quedat al marge; escolti els qui no són escoltats; ajudi a guarir les ferides afectives; acompanyi les persones en els moments difícils i problemàtics de

qualsevol mena (depressió, problemes personals); estigui atenta a les persones grans que viuen en la solitud o a les persones amb algun tipus de discapacitat.

Amb els que se senten marginats per la comunitat eclesial, la majoria de vegades per qüestions morals, especialment per la seva situació familiar o per la seva orientació sexual: “Falta coherència entre allò que es predica i allò que es fa: ‘Estimar a tots’ i no es veu bé l’amor entre persones del mateix sexe”. Necessitem que la comunitat cristiana sigui vitalment una “escola d’acollida”» (SFD-AB, Part 2, punt b).

«Accentuar que una Església sinodal és una Església participativa i corresponsable, que escolta activament, és acollidora i empàtica, amb un testimoniatge coherent de cada un dels seus membres» (SFD-AD, Part 3, punt a 8).

◆ Què en diu el *Document per a l’Etapa Continental* del Sínode? Es poden llegir els números 27-28; 32; 38-40.

◆ A continuació, el moderador podria recordar el que s’havia dit en el grup sobre aquest aspecte en la reflexió de la fase diocesana del Sínode.

◆ Ens podem preguntar:

- Qui se sent o es pot sentir exclòs per algú de nosaltres o pel nostre àmbit eclesial? Per què?
- Què ens mou, conscient o inconscientment, a tancar la porta a l’altre?

3. «INTERPRETAR - JUTJAR»

◆ A partir de la realitat que hem intentat descriure:

- Quines són els motius perquè algú no se senti acollit? Per què «tanquem el nostre cor» a l’altre?
- Què ens pot i ens ha de moure a trencar barreres, a «eixamplar la nostra tenda» amb aquelles persones o col·lectius que se senten exclosos o què ens costa acollir?

◆ A la llum de la Paraula de Déu, podem reflexionar i pregar a partir d’aquests textos (o d’altres textos o frases que puguin aportar els que hi participen):

- Salm 107: que tothom enalteixi el Senyor pel seu amor (podeu veure el que se’n diu a «Fonts bíbliques per a la sinodalitat»).
- Mateu 7,15: no judicar.
- Mateu 12,9-13: un home curat en dissabte.
- Lluc 18,35-23: la guarició d’un cec prop de Jericó.

4. «ELEGIR - ACTUAR»

- Què creiem que hem de fer en concret en relació al tema que estem reflexionant?
- Quins canvis veiem necessaris i que caldria realitzar?
- Qui i com es duran a terme?

Cal tenir present que l’«actuar» que descobrim i que decidim dur a terme –tant pot ser individualment com, especialment, comunitari– ha de ser clar, marcat en el temps, revisable i en el que cada membre del grup assumeixi la seva part de responsabilitat.

L’encontre acaba amb un moment de pregària d’acció de gràcies per l’escolta compartida i el discerniment realitzat.